

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118216203
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118216203.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu: M. F., N.. XX.XX.XXXX, A. B. F. XX, XXX XX B., proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., pobočka pre doručovanie: Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 30.01.2020, č. k. 16Csp/221/2018-78 takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit:

„ I. Súd určuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 7.4.2015 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Spor právne posúdil podľa ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), § 3 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1 - 4, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

3. V odôvodnení okrem iného uviedol, že v prejednávanej veci sa žalobca podanou žalobou domáhal určenia, že úver z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX uzavretej medzi stranami sporu dňa 07.04.2015 je bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v zmluve absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) ZoSÚ, teda výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne ich poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Poukázal na eurokonformný výklad smernice 2008/48/ES, ako aj na rozhodnutia všeobecných súdov. Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že nie je nutné, aby celková splátka zahŕňajúca istinu, úrok, prípadne poplatky bola v zmluve v rámci danej náležitosti zmluvy rozčlenená na jednotlivé zložky, a preto dňa 13.06.2019 rozsudkom č.k. 16 Csp/221/2018-51 žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal včas odvolanie žalobca, ktoré odôvodnil tým, že diametrálne odlišná

rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná. Odvolací súd uznesením č.k. 3Co/112/2019 zo dňa 22.10.2019 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec na ďalšie konanie a rozhodnutie. Rozhodnutie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie bez ďalšieho konštatovania, že zmluva obsahovala všetky relevantné náležitosti a úroková sadzba vo výške 9,73 % ročne nebola neprimeraná alebo v rozpore s dobrými mravmi. Súd prvej inštancie riadne neodôvodnil svoj záver o tom, že zmluva obsahovala všetky relevantné náležitosti, pričom neuviedol, akým spôsobom predmetnú spotrebiteľskú zmluvu preskúmal, resp. ktoré jej náležitosti podrobil súdnej kontrole a s akým výsledkom. Súdu prvej inštancie uložil preskúmať v rámci ex offo súdnej kontroly povinné náležitosti oboch zmlúv o spotrebiteľských úveroch („hotovostný“ a „revolvingový“) v zmysle ZoSÚ. Súd prvej inštancie po vrátení veci a preskúmaní zmluvy týkajúcej sa hotovostného/bezúčelového úveru dospel k záveru, že obsahuje nesprávny údaj o RPMN a celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, a to obe v neprospech spotrebiteľa. V zmluve je uvedená RPMN 10,20 %, pričom po zadaní údajov do kalkulačky na internetovej stránke mala byť správne uvedená RPMN vo výške 11,01, %. Vynásobením počtu mesačných splátok výškou splátky je zrejmé, že spotrebiteľ mal zaplatiť v skutočnosti 5.802 eur, nie 5.715 eur. Rozdiel vznikol tým, že žalovaný do celkovej čiastky nezahrnul poplatok za službu Zmena výšky a počtu splátok, čo je v rozpore s ust. § 2 písm. g) a h) ZoSÚ, podľa ktorej je celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom vrátane nákladov na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Čo sa týka zmluvy o revolvingovom úvere, dohodnutý úrok vo výške 26,28 % je v rozpore s dobrými mravmi, keďže priemerná úroková miera v čase uzatvorenia zmluvy pri úveroch od 1 do 5 rokov bola na úrovni 10 % ročne. Výška úrokov 26,28 % v zmluve o revolvingovom úvere teda podstatne prekračuje priemernú úrokovú mieru. Súd poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/114/2014, podľa ktorého pokiaľ výška zmluvných úrokov prevyšuje priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 %, je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd dospel k záveru, že dohodnutá úroková sadzba vo výške 26,28 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi, a preto je zmluva v tejto časti v zmysle § 41 Občianskeho zákonníka neplatná. Na základe vyššie uvedeného je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a žalovaný môže od žalobcu požadovať len sumu poskytnutých finančných prostriedkov.

4. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 262 ods. 2 CSP.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný nesúhlasí s názorom súdu, že zmluva neobsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti. Ustanovenia ZoSÚ neukladajú veriteľovi povinnosť, aby do úverovej zmluvy uvádzal priamo vzorec výpočtu RPMN. Nie je správne stotožňovať predpoklady výpočtu s matematickým výpočtom, na ktorý žalovaný používa program aprobovaný Národnou bankou Slovenska. Pri analýze jednotlivých zložiek vzorca je zrejmé, že pri výpočte RPMN zohráva dôležitú úlohu aj presný dátum, kedy došlo k prvému čerpaniu finančných prostriedkov. Klient bol pred podpisom úverovej zmluvy presne informovaný o všetkých položkách, ktoré vstupujú do vzorca na výpočet RPMN a sú uvedené aj priamo v úverovej zmluve. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o tom, že úver je považovaný za bezúročný a bezpoplatkový na základe nesprávne uvedenej hodnoty RPMN, ktorá bola vypočítaná prostredníctvom internetových kalkulačiek, nemožno považovať za správne, keďže rozhodnutie nie je založené na relevantnom a vierohodnom dôkaze. Pokiaľ ide o sporné uvedenie celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom, žalovaný uviedol, že poistenie a ďalšie alternatívne služby sú upravené v časti „Doplnkové služby dobrovoľné“ a je na rozhodnutí klienta, či sa pre niektorú z doplnkových služieb rozhodne. V uvedenom prípade si klient vybral službu „Možnosť zmeny výšky a počtu splátok“ spoplatnenú mesačne. Pri prepočte celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom je potrebné odpočítať od sumy 5.802 eur úhradu za dobrovoľnú službu ($60 \times 1,45 = 87$ eur) a výsledkom je suma uvedená v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXX ako celková čiastka splatná spotrebiteľom (5.715 eur). Z uvedeného je preukázané, že uzatvorením alternatívnej služby v žiadnom prípade nebolo podmienené uzatvorenie úverovej zmluvy. Čo sa týka revolvingovej zmluvy, žalovaný uviedol, že k čerpaniu revolvingového úveru nedošlo, žalobcovi nevznikli žiadne povinnosti s ním súvisiace, a preto je nedôvodné zaoberať sa náležitosťami zmluvy, ktorá nebola nikdy aktívna a účinná. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, prípadne aby rozhodnutie zmenil.

6. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril a uviedol, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že v úverovej zmluve uzatvorenej medzi stranami sporu absentujú predpoklady pre výpočet RPMN a uvedenie správnej výšky celkových nákladov spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom a na základe toho určil, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Odvolateľ nijakým spôsobom nepoprel konštatáciu súdu, že v danom prípade neboli uvedené predpoklady na výpočet RPMN a do celkových nákladov nezahrnul poplatok za doplnkovú službu. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

10. Jedným z podstatných odvolacích argumentov žalobcu bolo tvrdenie, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

11. K námietke nesprávneho právneho posúdenia odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR sp.zn. 7Cdo/7/2010).

12. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

13. Odvolací súd osvojujúci si závery súdu prvej inštancie na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu dopĺňa nižšie uvedené.

14. V zhode so súdom prvej inštancie ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi stranami sporu je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalovaný vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatvorení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobca je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmlúv alebo jej zmeny, pričom aj zmluva o spotrebiteľskom úvere túto charakteristiku spája.

15. Zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 9 ods. 2 účinného ku dňu 07.04.2015 presne definuje aké náležitosti okrem všeobecných musí spotrebiteľská zmluva obsahovať. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Neuvedením, resp. nesprávnym uvedením celkovej výšky úveru a predpokladov na výpočet RPMN sa takýto úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ považuje za bezúročný a bez poplatkov.

16. Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o RPMN uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy.

17. Za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je práve údaj o RPMN, pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarcu v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi, stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Je pritom nepochybné, že v zmluve spomínaný údaj chýba, napriek tomu, že je uvedená hodnota RPMN, čo však v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nepostačuje. V predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba povinný údaj v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. (účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy) spočívajúci v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN. Matematický výpočet RPMN podľa vzorca uvedeného v prílohe k tomuto zákonu v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy nemožno označiť za jednoduchý. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o RPMN uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti. Bez príslušného matematického výpočtu, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN nie je spotrebiteľ schopný preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na rozhodnutie spotrebiteľa vstúpiť do úverového vzťahu s dodávateľom.

18. S neuvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v ust. § 11 ods. 1 spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, teda už len z tohto dôvodu, t. j. s neuvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 11 ods. 1 spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

19. K odvolacej námietke týkajúcej sa celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, odvolací súd dodáva, že podľa § 2 písm. k) ZoSÚ účinného ku dňu 07.04.2015, na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

20. V zmysle ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka sa zmluvné podmienky a priori nepovažujú za individuálne dojednané, ak dodávateľ nepreukáže opak. V prejednávanej veci žalovaný nepreukázal, že dohoda o poskytnutí služby bola individuálne dojednaná. Formálne nie je oddelená od zvyšku zmluvy a sú plne odôvodnené pochybnosti, či by spotrebiteľ uzavrel takto jednostranne nevýhodnú dohodu, pokiaľ by mu pri kontraktácii boli poskytnuté kvalifikované informácie a vysvetlenia, na základe ktorých by sa slobodne rozhodoval.

21. Ak má byť predmetná dohoda právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo konkrétna voľba znamená. Oprávnený v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil. Kritériom pre záver, že nejde o individuálne dojednanú dohodu je nepochybne forma uzavretej dohody, t.j. skutočnosť, že bola predložená spotrebiteľovi na podpis vo forme formulárovej zmluvy. Žalovaný v zmluve o úvere nesprávne uviedol údaj o RPMN, nakoľko do celkových nákladov spotrebiteľského úveru nezapočítal náklad spočívajúci v poplatku, resp. odplate za poskytnutie služieb (87 eur). Dohoda o poskytnutí služby, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere, nebola individuálne dojednaná, je formulárove pripravovaná a žalobca nemal možnosť ovplyvniť obsah tejto dohody. Takéto dohody o poskytnutí služby predstavujú neprijateľnú zmluvnú podmienku.

22. Ak teda dohoda o poskytnutí služby nebola individuálne dojednaná, t.j. bola spotrebiteľovi v rámci kontraktačného procesu nanútená, je opodstatnený záver o tom, že jej uzavretie bolo podmienkou získania úveru, a preto poplatok za ňu mal byť zahrnutý do RPMN. Ak žalovaný takto nepostupoval, tak výška RPMN uvedená v zmluve je nesprávna, čo má za následok bezúčnosť a bezpoplatkovosť úveru (§ 11ods. 1 písm. b/ ZoSÚ) a žalobca je povinný vrátiť žalovanému len výšku skutočne poskytnutého úveru.

23. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva, nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. (Pozri rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04)

24. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie žalovaného za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdzuje ako vecne správny (§ 387 C.s.p.).

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že úspešnému žalobcovi v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli a neúspešný žalovaný nemá nárok na ich náhradu.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).